

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 frt.
Félévre . . . 4 "
Negyedévre . . . 2 "

Hirdetési árak:

A négy-hasábos petitsor
1-szeri felvétele . . . 7 kr.
2-szeri " . . . 6 "
3-szori " . . . 5 "
A három-hasábos „Nyiltér”
petitsor 10 krval számítottatik.
Hirdetés-bélyegár 30 kr.

PÉCSI LAPOK.

Vegyes tartalmu lap.

Hirdetések felvételnek
Oppelik A., Schalek Henrik,
Haasenstein és Fogler,
Mosse Rezső bécsi; — Gold-
berger A. B. budapesti; —
G. L. Daube és társa
M. frankfurti;
Haasenstein és Fogler
Steiner A.
hamburgi irodáiban.

Megjelenik hetenkint háromszor
és pedig:
vasárnap, szerdán és pénteken

Szerkesztőségi iroda hal-tér 5-ik számú házban. Hirdetések és előfizetések felvételi
irodája Ramazetter Károly kiadóhivatalában boltiv-közben a könyvnyomda mellett.

Egyes szám
Szerda- és pénteki kiadás 5 kr.
vasárnap 10 kr.

A megye adóssága.

— Árvaügy. —

Első közlemény.

Ha a megyei árvaügy ezer bajainak okát, — mely bajokból egyébiránt valószínűség szerint nemcsak könnyen ki nem verődik, ellenben azokba napról-napra mélyebben fog bonyolódni, — tüzetesen vizsgáljuk, szükségkép meg kell vallanunk, hogy főképp azért állottak be, mert az 1877. évi 20. törvényzikk rendelkezései, mint a megyei árvaszék szabályrendeletei, nem azon követelményeknek megfelelőleg fogantatottak, melyek érdekében hozattak, s így:

1-ör, bármily üdvös intézkedéseket is tartalmazzon ezen törvény, ugy a mint Baranya megyében alkalmazták. eredményében hiányos, mert nem történik a törvénynek helyes iránybani végrehajtása, ha pedig

2-ör, a megyei árvaszék a törvény rendeleteit nem ugy viszi keresztül az árva vagyron biztosítása tekintetében, mint kell, egyes azon eseteket kivéve, midőn felebbesések által az ügy a miniszterium által rendelt pótlások folytán a helyes utra tereltetik, nincs a ki felügyeljen, nincs a ki közbeszóljon, a törvény őrre legyen, tehát be kell állania számtalanszor, hogy a kiskorúak vagyona veszélynek van kitéve.

Mielőtt azonban ezen mindenki által egyenlően megyénkre közérdeknek elismert ügyről szólnék, röviden előre akarom bocsátani általános nézetem ugy, mint azt saját személyemet illetőleg vallom, és épp azért, mert szakismeretem, állásom oly módon állítják elém a megyei árvaügyet, hogy az „igy látást” közvetlen tapasztalataim mutatták

be, azért még sem akarok oly igaztalan lenni, hogy mindent ócsároljak, avagy a megyei gyámhatóság önzetlen szándékát kétséggé vonnám, sőt az árvaügy hivatalnokainak jó hírnevét a megye előtt pellengére állítani akarnám, mert csak a hibákat ismertetem.

Igaz, hogy a hivatalnok sohasem fog hamárabb haragra lobbani, mint mikor hibáiról van szó, azokat, bár tévedésből származtak, a közérdek szempontjából hozatnak is a nyilvánosság elé, elismerni nem akarja: ezért bajos az igazi utat feltalálni, nehogy ugy tűnjünk fel, mintha rögtönzött személyeskedés tüntetné fel a mondottakat oly színben, és indulatok okozták.

De hát nem személyeket akarván bírálni, nem is haragudhatik, a kit a vád nem terhel, a ki pedig mégis találva érzi magát, vetközzék ki hibáiból, fel lesz oldozva; — ha azonban a laptalanoknak találja a megyei gyámhatóság az általam felsoroltakat, czáfolja meg, — érveket, tényeket állítson érveim és tényeim ellen, mert szívesen meghódolok az ellenkező előtt, ha jó szándékaim javítási célját tévedésnek igazíthatják ki, örvendeni fogok csalódásomon.

A feltett állítás „Baranya vármegye adóssága” kérdésénél, a megismert, való tényekből fogok beszélni, mi végett vissza kell pillantanunk azon időpontra, midőn a megyei összesített árvatár megkezdte működését, itt álljunk meg egy kissé, mit tapasztalunk:

A megye minden járásának ügybuzgó, lelkiismeretes tagjai, főleg az intelligentia jogászai siettek felajánlani szolgálataikat, taluról-talura járva, leltározták a volt köz-

ségi árvaatyák kezén levő árvavagyont, hol az idő s körülmények engedték, a hiányzó, szabályszerűen ki nem állított, vagy épen nem is volt adósleveleket megszerkesztették, sőt sok esetben biztosították is, vagy legalább az e célra szolgáló nyilatkozatokat lehetőleg pótolni — beszerezni igyekeztek, hogy addig is, míg a megyei árvaszék rendbehozni fogja, teljesen veszélynek kitéve ne legyen az árvavagyon; — a melyekre nézve pedig nem lehetett egyelőre azonnal akkor segíteni, siettek a kiküldöttek betérjeszteni, hogy a megyei árvaszék késedelem nélkül megtehesse a biztosítatlan követelések behajthatására mindazon jogi lépéseket, melyek szükségesek. Ez így igen helyesen s üdvösen történt, mert az 1877. évi 20. törvényzikk 104. §-a így rendeli. Számtalan eseteket hallottam, hogy a fennebb említett módon a megyei összesített árvatárba átvett és kiskorúak vagyronát képező ily kötvénybeli követelések a letelt évek után, ma sincsenek biztosítva mind, noha annak keresztülvive kellenék lennie, — bár ez nagy munkásságot vesz igénybe, de az ily biztosítás nélkül maradt követelést, behajthatatlansága esetén a megye közönsége fogja fizetni, mint olyant, melylyel a megye jelzett adóssága megszületett.

Másod sorban ez adósság gyarapodását előidézi az 1877. évi 20. törvényzikk 107-ik és 108-ik §-ának nem követése, ugy az, hogy a kiskorúak öröksége ritkán szavatoltatik be az osztályegység által olyképp, miszerint a vagyron vagy természetben vitessék át inkább a netáni terhekkkel, és a 108-ik § alkalmazása által lassan-lassan törlesztes

Tárcza.

Ascanio,

Dumas Sándor regénye.

Francia eredetiből fordította:

dr. Daempf Sándor.

I.

Az utca és a műterem.

(Folytatás.)

Midőn Ascanio belépett, négyen voltak a műteremben: egy öreg nőcseléd, ki épp az asztalt szedegette le, Katalin, ki ismét meggyújtá a lámpát, egy fiatal ember, ki a sarokban rajzzal foglalkozott, s rajzolatainak folytatása végett a lámpára várt, melyet Katalin tőle vett vala el, s a mester, állva, karjait keresztbe fonva s a tűzhelyre támaszkodva.

Legelőször is ez utóbbit vette észre mindenki, ki a műterembe belépett.

S valóban, sajátságos élet s fölény áramlott ki ez emberből s vontá magára figyelmét még annak is, ki ezt tőle talán megakarta volna tagadni. Sovány, nagy, erőteljes ember volt, körülbelül negyven éves; de Michel-Angelo vésőjére vagy Ribeira ecsetjére volna szüksége annak, ki e finom és erőteljes arczél kifaragni vagy pedig e barna és lelkesült arczot lefesteni ugy akarná, hogy e bátor és majdnem királyi tekintetet hiven visszaadja. Magas homlokát két ha-

talmas szemöldök árnyalat, határozott, szabad és átható tekintete gyakran magasztos villámokat lövelt; jóság- és kegyességgel telt, de a guny kis árnyalatával bíró mosolya elragadó s félelembe ejtő volt egyszersmind; kezével megszokott mozdulat kíséretében szakállát s fekete bajuszát simogató; e kéz nem volt épen kicsiny, de izmos, hajlékony, hosszas, ügyes, jól szorító, s mind e mellett finom, aristokratikus, elegans; és végre, tekintetében, beszédjében, teje mozdulataiban, élénk tagjártásaiban, melyek sokat mondók valának, anélkül, hogy visszatartók lettek volna, egészen ama fesztelen állásig, melylyel Ascanio beléptét fogadá, erő tükröződött: a nyugalomban levő oroszlán még mindig oroszlán maradt.

Mi Katalint s a rajzoló tanítványt illeti, kettőjük közt a legsajátságosabb ellentét létezett. Ez utóbbi komor, hallgatag, homloka keskeny s már ránczba szedődött, szemei félig csukva s ajkai összeszorítva; amaz vidor, mint egy madár, kinyilt, mint egy virág s pillái a legsintalanabb szemeket, szája pedig szüntelenül a legfehérebb fogakat láttaták. A tanítvány sarokjába vonulva, lassu és bágyadt volt, s mozdulataival takarosan látszék bánni: Katalin sürgött, forgott, jött, ment, perczig sem maradt ugyanegy helyen, oly nagyon pezsgett benne az élet; fiatal és élénk szervezetének oly nagy szüksége volt felgerjedés hiányában az örökös mozgásra.

Azért is ő volt a ház manója, folytonos

élénksége, éles és tiszta hangja miatt valószínűs pacsirtája, fürgeség, gondatlanság- és szélességben folytatva még alig megkezdett életet, tökéletesen igazolta a Scozzone gúnynevet, melyet a mester neki adott, s mi akkor olaszul oly félet jelentett s jelent még manapság is, mint: nyaktörő. Végül, telve előzékenységgel és kellemmel, minden gyermekies pajkossága mellett is Scozzone volt a műterem éltető szelleme; ha dalolt, elhallgatott mindenki, ha nevetett, vele nevetett, ha parancsolt, engedelmeskedett mindenki szó nélkül, habár szeszélye vagy fantaziája nem is volt követelő; sazonkivül oly fesztelenül, oly gyermekdeden volt boldog, hogy jó kedvét elárasztá maga körül s örült mindenki, ha őt örülni látta.

A mi történetét illeti, régi történet az, melyre még visszajövünk talán: a nép kebléből származott árva levén, gyermekségében a sorsra lön hagyatva; Isten azonban megoltalmazá. Rendeltetése levén mindenki gyönyörének szolgálni, oly emberre akadt, kinek boldogságát alapítá meg.

Ez új személyiségeket bemutatván, folytassuk elbeszélésünket, hol azt elhagytuk.

— Ah! honnan jössz, csavargó? kérdé a mester Ascaniótól.

— Honnan jövök? Ön miatt szaladgáltam, mester.

— Reggel óta?

— Reggel óta.

— Mond inkább, hogy valamely kaland után szaladtál.

senek a terhek, a vagyon állaga így csonkulás nélkül fentartathassék, — vagy a vagyonátvevő tartozzék a kiskoru részét készpénzben letenni az árvtárnál, mihelyt az osztályegység jóváhagyatott, hanem így:

a kiskorura eső örökség összegéről kötvény állittatik ki, s ez tekintet nélkül a 250-ik §. 5-ik pontjára, figyelem nélkül a 289. §-ra bekebelezetetik, eredménye:

hogy legtöbb esetben, mert a birtokra bekebelezett terhek kamatait sem fizeti a vagyonátvevő, a birtok árverés alá kerül, potom áron eladatik, a kiskoru pedig marad vagyon nélkül, mint ezt több ízben láttuk megtörténni azért, mert az árverés ellen senki sem képviseli a kiskoru érdekeit, de így, mint van az árvaügy-kezelés, nem is lehet másképp, mivel a főügyész ur nem lehet mindenfelé, de azért lehetne segíteni, ha minden járásban tiszteletbeli ügyészek volnának, kik az érdekeket megvédenék, habár a kiskoru vagy a tartalékalap költségén is, nehogy a kiskoru vagyona egészben elveszen.

Nem kis mulattatásomra szolgált nemrég a pécsi közjegyzők egyikénél azt tapasztalhatni, hogy a járásokban ily módon szavatoltatnak be a hagyatékot, sőt megütközve vette tudomásul az ottlevő egyik körjegyző a fennebb jelzett 2. módot is, mint előtte ismeretlent.

Esküdtszéki tárgyalás.

Január 16-án.

Kifer József pócsei bírónak Borbély János tanító elleni már minap jelzett sajtóügye tárgyalatott. A főszerep ismét egy papucs-nak jut, vádlott csak igen másodrangu szereplőnek tűnik fel e mellett a fatalis papucs mellett. A tanító ur megkapta büntetését és méltán, mert oly szomorú képét mutatta be egy községi néptanítónak, minőnek ma már legfeljebb Bulgáriában lehet jogosultsága vagy keletje. Szánni lehet, de védeni nem, érje be továbbra is a könnyűrellettel.

A törvényszéket képezték: Szikszay János t. bíró mint elnök, Lukrics István, Váry Gyula és Dömötör Zsigmond t. bírák. Vissy Pál t. aljegyző, Hegyessy Adám t. joggyakornok. Tolmács Grünhuth Ignác ügyvéd.

Az esküdtszék következőleg alakult meg: Aidinger János, Vogl N. János, Schau-

— Már micsoda kaland után szaladtam volna? mormogta Ascanio.

— Hát én tudom?

— No hiszen, ha úgy is volt volna, ez volna ám még csak a baj! szólta Scozzone. Különb is elég csinos gyerek volna ő arra, hogy ha ő nem futna a kalandok után, hát ezek fussanak utána.

— Scozzone! szakítá őt félbe a mester összerángolt szemöldökkel.

— No, no, ne haragudjék még ezért is kedves fiacskám! S felemelte kezeivel Ascanio állát. No csak ez kellene még! De Jézusom! egészen sápadt! Talán még nem vacsorált, korhely uram?

— Hallgass, nem, rivallt rá Ascanio; elfeledtem.

— Óh! ha így vagyunk, én is a mester nézetén vagyok: elfelejtette, hogy nem vacsorált, s így minden bizonnal szerelmes. Ruberta! Ruberta! gyorsan, gyorsan vacsorát Ascanio urfinak.

A cseléd kitünő maradékot hozott, melyre fiatal emberünk csak úgy rohant, mert a szabad ég alatti örállásai után nagyon is joga lehetett az éhségre.

Scozzone s a mester mosolyogva nézték, egyik testvéries indulattal, a másik atyai gyengédséggel. Mi a sarokban dolgozót illeti, ez azon pillanatban, midőn Ascanio belépett, felemelte fejét; de mihelyt Scozzone ismét eléje tette a lámpát, melyet, midőn a kaput ment kinyitni, magával vitt, újlag dolgozatára csüggeszté fejét.

(Folytatás következik.)

rek Bódog, Hartl Ferencz, Piatsék Gyula, dr. Fesztl György, Asztalos János, Rónaky Nándor, Zavaros Péter, Obetkó Károly, Erreth Kálmán és Vaszary Gyula rendes, Csígy János, Körösty József póttagok, Vádlóügyvéd: dr. Kaufmann József. Vádlott önmagát védte.

Felolvastattott a vádlevél, mely szerint a „Fünfkirchner Zeitung“ 1881. évi 51-ik számának a „Nyílt tér“ rovatában megjelent közleményben Kiffer József pócsei lakos bíróról az állittatik, hogy papucsot lopott, juhtolvajlásban volt részes. A közleményt Borbély János hegy-szent-mártoni tanító írta. A szerzőséget elvállalta s mentségül felhozta előzetesen, hogy az incriminált cikket nem saját meggyőződéséből, nem saját észjárása után írta, hanem rábeszéltetés folytán, nemkülönben kijelenté, hogy vádlóval a legjobb barátságos viszonyban állt és áll maig is, — tehát rosszakarat vagy gyűlölségről szó sem lehet; különben is magába szállva már mélyen megbánta hibás cselekedetét.

Erre elnök kérdést intézett vádló ügyvédhez, hogy vádlott eme nyilatkozata után nem volna-e hajlandó az ügyet megszüntetni? — Vádlóügyvéd vádjától nem állt el, mint-hogy szükségesnek tartotta a törvényes elégtételt, hogy védenecének megsértett becsülete — mint községi bíró — a község előtt is tisztázva legyen.

Felolvastattott az inkriminált közlemény, utána pedig a kézirat, (melyet vádlott magyar nyelven szerkesztett.)

Következett a bizonyítási eljárás.

Vádlott részéről a következő tanuk hallgattattak ki: Borovacz Ivó, Mannel János és Koch Károly, kik a papucs-lopás, nemkülönben a juh-tolvajlás tényességét voltak hivatva beigazolni. Mindkettőjük valomása rendkívüli határozatlanságot és bizonytalanságot árult el. — Tanuképen kihallgattattak még: Csernánckzy Imre, Nikl János, Walter Adám, kik közül Csernánckzy alaposan meghazudtolta a lopási vádat, Nikl és Waller pedig vádló bíró erkölcsi magaviseletéről tettek kedvező tanuvallomást.

Ezek után előterjesztette dr. Kaufmann József mohácsi ügyvéd vádbeszédét. Kifejtette, miszerint az inkriminált cikk határozottan rágalmaszó és felette sértő, hogy oly súlyos vádat emel a köztiszteletben álló vádló ellen, ki egyszersmind községi bíró, mely reá nézve meggyalázó s a megvetés bélyegét süti homlokára a község előtt. S miután a tanuk vallomásából is világosan kitűnt a vád valótlansága, kérte az esküdtszéket, hogy szolgáltasson a becsületében megsértett vádlónak elégtételt, kimondván vádlottra a vétke-s-t. — Vádlott válaszul ugyanazt mondta el, a mit már előzetesen kijelentett, még hozzá tévé, hogy sem rágalmaszni, sem sérteni nem volt szándéka. Végül pedig beismerte, hogy bűnös és azon könyörgött, hogy mentől enyhébben szabják ki reá a büntetést, tekintetbe véve családi nyomorait, melyet könnykiséretében a legmeghatóbb s szánalmat keltő szavakkal festett.

Az elnök resuméja és szokott figyelemzetése után az esküdtszék a feladott 5 kérdéssel visszavonult. Egy jó negyedóra multával kihirdettettek az esküdtszék határozata: Az előadottak után az esküdtkek meg vannak-e lelkiismeretükben győződve, hogy panaszlott cikknek panaszlott a szerzője? 10 igen, 2 nem. Foglaltatik-e a cikkben rágalom? 9 igen, 3 nem. Foglaltatik-e a cikkben becsületsértés? 10 igen, 2 nem. Panaszlott vétke-s rágalmaszóban? 7 igen, 5 nem. Panaszlott vétke-s becsületsértésben? 8 igen, 4 nem.

A törvényszék vádlóügyvéd saját kérelmére, tekintetbe véve vádlott szomorú anyagi helyzetét, a lehető legenyhébb ítéletet hozta: egy napi fogság, 25 frt pénzbírság és mérsékelt perköltség. Vádlott megnyugodott.

Ujdonságok.

Ramazetter Kálmán, 21 éves ifju, tegnap d. e. 10 órakor revolverlövés által véget vetett életének. E szerencsétlen tette meg-gondolatlan szerelmi viszony ragadta. Lapunk kiadóját ért ezen súlyos csapást, az atya fájdalma iránti részvét és tiszteletből csak röviden említjük meg. Legyen béke a szerencsétlen fiatal ember porain!

Elismerés az érdemnek. Horváth Mihály kisharsányi községi tanító alapítványlevele mutatott be Baranyamegye közigazgatási bizottságának e hó 16-án tartott ülésében. Nevezett tanító 17 éve működik azon pályán, melyről a latin közmondás azt tartja: „quem dii odere, paedagogum fecere“, s ime nem hogy lankadott volna ez idő alatt a buzgalomban, a tanügy iránti érdekelttségben, hanem örök emléküvé teszi nevét alapítványa által. Kötelezte magát, hogy 1881-től kezdve évenként 20—20 frtot tesz le az iskolaszéknél, mely évi járulékok tökécsítettén, annak kamatai a tandíj kevesbitésére, s idővel annak megszüntetésére fordittassanak. A bizottság egyhangulag szavazott elismerést az ügybuzgó tanfériúnak, s midőn mi sem késünk kifejezést adni elismerésünknek, nem hallgathatjuk el azon nézetünket, hogy az érdemes tanító ur követésre méltó ügyszeretetével arra is utat mutat: miként volna lehetséges az uzsorának gátot vetni. A már lefizetett 40 frt, s a még fizetendő évi részletek pupillaris biztosíték mellett ingatlanokra adandó kölcsönökben helyzetnek el, magját képezik egy oly tőkének, melylyel Kis-Harsány község felvirágzásának, gazdagságának alapja vettetik meg.

Lóvonatu vasut megyénkben. Steiger M. eszéki lakos benyújtotta kérvényét, melyben engedélyt kér a nagyharsányi kőbányától Villány községén keresztül a villányi vasut-állomásig vezetendő lóvonatu vasut kiépítésére. Hisszük, hogy az építés engedélyzetni fog s a vállalkozó nem fog a kőszállításra szoritkozni, hanem saját érdekében is a személyforgalmat szintén fel fogja karolni.

A városi helypénzszedési jog bérlete iránti árverés tegnap tartatott meg. Három ajánlat érkezett: Cserta Ignác és társai 24761 frtot és 100 darab aranyat, Steiner Lipót volt bérlő 23342 frtot és 200 darab aranyat, Taplós Ferencz 27031 frt 50 krt és 100 darab aranyat ajánlottak. E szerint a bérletet Taplós Ferencz nyerte el; a város e cziméni jövedelme pedig évi 5900 forinttal szaporodott.

Nendtvich Károly urnak, a kitünő műegyetemi tanárnak, kinek jubileumát nemcsak a főváros, hanem az egész ország üdvözlete kísérte, hiteles, az ünnepelt fér-fiuhoz közelállók feljegyzései után irt életrajzának közlését már jövő számunkban kezdjük meg, hogy polgártársaink érdekelt-ségének kellőleg megfeleljünk.

Színház hírek. E napokban megérkezik Miss Lazzo hires légtánczosnő, ki az „arany légy“ név alatt ország-világot már bejárta. — Holnap Balázs Sándor ur jeles humorista személyesen jelen lesz „Amerikai párbaj“ című darabjának előadásánál s a scenirozást is ő vezeti. — Szombaton a „Sevillai borbély“ nagy opera kerül színre; egy-két nap mulva rá „Atala“ új opera fog előadatni.

Tanári kinevezés. Dr. Kopesányi Károly ur, jog- és orvostudor a joglyceum helyettes tanárává neveztetett ki püspök önméltósága, mint a joglyceum kegyura által. Itt megemlítjük, hogy dr. Krasznay ur, kinek kineveztetését a lapok már előre hirdették, még a fölterjesztés előtt pályázati kérvényét visszavonta.

Tisztujtás. A „Siklói casinó“ tisztujtító közgyűlését a következő eredménnyel ejtette meg: Elnök Antal Pál, igazgató Pakuszy Gyula, könyvtárnok Pámmer Péter, pénztárnok ifj. Nagy József, jegyzők dr. Darázs Odön és Schirmund Gyula. Választ-

mányi tagok Darázs Gábor, Novák Sándor, Lősch János, Pandurovics Milán, Klein Károly, Petrovics Szvetozár. Póttagok Szovics Konstantin és Hirling Adám.

Rózsá álarczos bál. A nőegylet által rendezett és hétfőn megtartott álarczos bál sem a látogatók száma, sem érdekesség és csinoság tekintetében nem tütötte meg az előbbieket mértékét; bizonyos erőltetés jellege látszott meg az egészen. Ennek bizonyára nem a nőegylet vagy rendezősége az oka, hanem az idő s a jelen viszonyok, melyek mindinkább közönyössé teszik az embert minden iránt, mi nem anyagi küzdelmeihez tartozik. Egy-két izletesebb dominót s néhány szebb szépviselőt leszámítva, no meg itt-ott egy-egy rózsás ruhájú „virág leányt” sem véve ki — az álarczosok legtöbbje nagyon is egyszerű, megszokott volt. A jó kedv mindaddig szunnyadt, míg az ifjúság tánczra nem kerekedett, ez volt a jel, hogy a „szép maszkok” az ismertek és félreismertek, visszavonuljanak. Itt még megemlítjük, hogy a társalgási nyelv feltűnően a német volt, különösen a páholyokban, hol pedig nem egy rózsás arc- és gyönyörű toiletté igézte meg a fürkésző tekintetet.

A pécsi nemzeti casinó e hó 15-én vasárnap tartotta folytatólagos közgyűlését. Nyolczan voltak jelen. A felolvasott elnöki jelentés szerint az egyletnek 357 tagja van, a költségeloirányzat pedig 7870 frt. bevételt és 7860 frt. kiadást mutat fel; a kiadások nagyobb tételai: 1800 frt. a tartozások törlesztésére, 1050 frt. világításra, 500 frt. hirdlapokra, 900 frt. szolgál fizetésére 400 frt. a vendéglős subventionálására. A számadások rendben találtak. Az egyesület könyvtára 350 tudományos és 1323 szépirodalmi műből áll, mely szám, tekintve hogy csakis magyar könyvek szereztetnek meg, eléggé figyelmet érdemlő.

Ujvállalat. Szontagh Mátyás ur, ipar és kereskedelmi kamaránk alelnöke, felhívást tesz közzé, melyben a pécsi polgárságot egy pécsi sertészizsgáló-részvénytársulat megalakítására hívja fel. A vállalat ellen, mely szükséges, sőt hasznos is, természetesen semmi kifogásunk nem lehet, de van méltó neheztesünk aziránt, hogy a felhívás Pécsen van keltezve és mégis Budapesten Légrády testvéreknél nyomtatott, holott városunkban négy nyomda van, melyek mindegyike bizonyára ép oly csinosan és jutányosan nyomtatta volna mint Légrády uraimék. És ezt a mi kamaránk alelnöke teszi a pécsi nyomdászat nagy dicsőítésére! „A fővárosi körök és pénzintézetek”, melyeknek figyelmét a felhívás felkölteni igyekszik, bizonyára maguk sem épülnek e mellőzöttesen. A kamara tudtával történt e felhívás?

Halálozás. Repich Vincze barátunkat, belvárosi tanítót nagy csapás érte. Szép reményekre jogosító fia Vincze, a gymnásium 5-ik osztályának szorgalmas tanulója vörhenyben rövid betegség után elhunyt. Nyugodjék békével!

Apró hírek. Tánczkoszorú. A pécsi kereskedelmi ifjak zártkörű „tánczkoszorúja” e hó 30-án lesz a „Hattyu” termében. Ugy látszik, a vallásfelekezeti különbség csakugyan szerepel mindkét estélynél, mi minden esetre nem a mai világba való komédia. Viseljék odiumát azok, a kik kezdették. — A „H.-szöllősi Vöröskereszt-fiókegylet” pénztára gyarapítása céljából H.-Szöllősen a tisztartói helyiségben zártkörű tánczestély rendeztetik. — A „mohácsi vidéki tanító-egylet” folyó évi január 26-án rendes közgyűlést tart a mohácsi ref. iskola helyiségeiben. Kuriosumként megemlítjük, hogy a tárgyszorozat 9 pontból áll, a 9-ik pont így hangzik: Közébed Herger János ur vendéglőjében. — Halálozás Vurster Ede cukrász, kinek üzlete jó hirnek örvend, e hó 16-án tüdőgümőkórban elhunyt. — A mohácsi kaszinó elnökül Deuts Lipót ur, országos képviselőt választotta. Az iparos

olvasókör elnökévé pedig Erdődy Gyula ur lett. — A pécsvárosi rendészeti bizottság e hó 19-én, d. u. 3 órakor ülést tart. Tárnya a hegydörorségi szabályrendelet megbeszélése. — Időjárás. A magas légnyomásból ítélve, a legközelebbi napokban derült idő várható, erős fagyokkal. — Kitüntetés. Mikó Mihály, mélykúti községi bíró a koronás ezüst érdemkeresztet nyerte.

Szinészet.

Troubadour.

Szombat volt, de ha péntek lett volna is, sem tartóztatott volna a naphoz kötött babona vissza az operabani részvétel élvezetétől akkor, midőn Balázné Bognár Vilma asszony hirneves dalmüenekesnőnk első felléptét jelezték a rózsaszinben uszó színi hirdetések, és Dalmokyné asszony éneklő Asucenát, Láng ur Luna grófot. Bogyó ur jóakaró ígéreteivel fogatott ugyan már madarat közönségével, no de gondolám, ha futtában van is Szigetvár felé, az egyszerű szóbanide ért az annyiszor ígért, de mindannyiszor melegen várt vendégművésznő. Nagy kérdőjel a járókelők arcza! — meglátszik rajtuk, hogy operába vágnak, csak hogy meg nem szólal, oly élénk az általános érdeklőség a jószívű arcokon.

Hova? — Színházba! volt válaszom. E kérdés és e felelet hangzik minden oldalról itt, ott is.

Belépünk, zsufolt ház, a várakozás ki nyomtatával örvendő arcok mindenütt. Élénk eszmeesere itt, amott, feszült pillantások a háttérrel fedő függönyre, általánosan elragadt kedélyes zibongás töltötte be a házat.

De már felharsognak a kürtök, peregnak a dobok, kezdetét vette a nyitány.

Mint mikor zugó fergeteg után lágy szellők töltik be a léget, és be áll a csend, — úgy tünt el a zaj és zibongás utolsó echoja; csend lön; mindenkit elfoglalni látszott a merészen felhangzó nyitány szép zenéje. Felgördül a függöny is, és (csalódásul azoknak, kik az operát először látják, a várva várt művésznő helyett Boker ur jó hirben álló embonpointje tartja occupálva a színpadot), egy jelentéktelen kis előrész után megjelent udvarias eleganciával Leonora, Balázné-Bognár Vilma asszony izléses, vörös alapon fehér díszítésű uszályos ruhában. Élénk tapsvihár fogadta az ez által kellemesen meglepettnek látszott művésznőt kis színházunk rozszant deszkáin, úgy hogy az „Isten hozott” e szívélyes nyilvánulása alatt a zenekar — a partitúraban nem foglalt longapausában volt kénytelen a vendégszerető közönség iránti figyelmének kifejezést adni. Jött, látott és győzött. Az ingadozás csak néhány percig tartott, de csakhamar eloszlott. Kifejlett legére színpadi routineja párosulva valóban művészi alakítással oly tulajdonai, melyek könnyűvé teszik neki az ut akadálytalan megnyitását a zenekedvelő s az operát kedvelő publicum szívébe. Énekel természetesen, minden megerőltető hatásvadászattól menten, szerepkörébe vágó hangscálájának minden registerében hangja teljes erejében folyik, s hogy az átmenet egyikből a másikba éppen nem vehető észre, szép hangjának iskolázottságát illusztrálja. Háromszor öltözködven, másodszeri fehér atlasz, a harmadik pedig fekete atlasz princess ruha volt. Altalában toiletté-je egyszerűsége mellett diszes és izléses.

Teljes sikerrel mutatta be magát Fekete ur is első felléptével mint Manrico (a Troubadour). Dícséretére legyen mondva, ő sokkal jobban lepett meg bennünket, mint vártuk; mi mindjárt a coulissák mögül jövő entré-áriájának kellemes felhangzásával kiünt. Pedans lelkiismeretességével producált szólórészei úgy, mint együttes szereplései teljesen hűek a partitúrához, s hogy öszinték legyünk, ez lepett meg bennünket leginkább azért, mert ez érdekelt bennünket legközvetlenebbül. Amellett, hogy teljes elisme-

résünkkel adózzunk a precisitás sorompóiban tartott kellemesen csengő tenorjának, örömmel emlitjük fel az opera fénypontjának, a Leonórávali kettősének és a misere ere fényes sikerültét; az ekkénti reproductio bármely színpadon élvezettel nézhető meg.

De ha az előrebocsátottakban kizárólag társulatunk két új tagjával foglalkoztunk, azon gyöngédségnél fogva, melylyel már megszokott kedvenceink iránt viseltetünk illik, engedjenek csak annyit e helyütt megjegyeznünk, hogy Dalmokyné asszony (Azucena) és Láng ur (Luna gróf) többször méltatott művészete, nagy és igen kedves részét képezi a nyújtott műélvezetnek.

A nemzeti színházon kívül csak nekünk van operánk és Bogyó urnak e tekintetben érdemét mindenesetre el kell ismernünk. Az opera-társulat igényeinknek, várakozásainak megfelelni teljesen képes s ma már nagyobb szabású dalművek színterhozatala is lehetséges.

Szívesen mondunk tehát köszönetet Bogyó igazgató urnak e téreni áldozatkésztségéért, melylyel megmutatta, hogy kellő tapintat felhasználásával közönségének meghódításához is ért. Alkalmoszerűnek találjuk még megemliteni, hogy a budapesti nemzeti színháznál régtől fogva oly nagy mennyiségben vannak szöveggönyvek, hogy azokhoz hozzájutni csekély áron is éppen nem volna nehéz; kérjük tehát az e tárgyban kísérlettelre; hogy itt elfogynának, arról az operák — mint ez alkalommal is igen válogatott — közönsége kezességet nyujt.

A pécsi dalárdáról.

Megemlítettett e lapokban, hogy a dalárda legutóbbi választmányi ülésén szóba jött az egylet feloszlásának kérdése is. Egyelőre 5 tagu bizottság küldetett ki az egylet ügyeinek megvizsgálása, valamint üdvös reformok behozatala iránti javaslat-tétele végett. Ezzel megkondukt az első harangszó s az egyik részen tapasztalt levertség és szomorúság, a másik részen mutatkozó izgatottság és szenvedélyvel váltakozva, csak nagyon is eszünkbe juttatták, hogy az elválás mihamar bekövetkezhetik, a második és harmadik harangszó nem sokára ütni fog.

Ki a pécsi dalárdát s annak multját ismeri, önkéntelenül azon kérdést fogja felvetni, hogy tulajdonképen mely körülmények idézheték elő ezen az országban egyhangulag elsőnek elismert egyletnél a most lábra kapott zilált viszonyokat.

Az egylet Debreczenben s Kolozsvárott az első, Nagyváradon a második díjat nyerte el az országos dalárversenyek alkalmával, mi fényes bizonyítékot nyujtott annak kitünő zeneképzettségéről.

A város nagyja és apraja örvendett ezen országos kitüntetésen s az egyleti tagokat mindenkor a legsympathikusabb módon fogadta visszatértökkor s valódi nép-ünnepélyt rendezett a kitüntettek részére.

Feledhetetlen marad az annak idején rendezett „bold estély” s annak sikerét bizonyítani fogja az, hogy a 2000 frtot meghaladó kiadások ezen estnél bőven fedezve lettek.

Ki ne emlékeznék az Engel-kertben rendezett „rózsá” és „arató” ünnepélyekre, s azon fényes kiállításra, mely pazar módon alkalmaztatott ezen estéknél.

Ekkor az egylet fénypontján állott s mindenki sietett annak zászlója alá s örvendett, hogy csekély járulékkára, mint tag, az egyletet pártolhatta. A tagok száma 400 és 500 között volt állandóan, s a sikerült előadások a legintelligensebb osztály kedvelt rendezvous helyét képezték.

A dalárok egymás között, mint valódi barátok társalogtak, tudván és szem előtt tartván azt, hogy őket nemes czél és művészeti zeneápolás hozta egymáshoz közel.

Ezen egyleti jólét ma már csak mint pusztá emlék maradt fenn. A pártoló tagok száma a százat csak kevéssel ha-

ladja túl, az előadott dalok silányságánál fogva a zeneértő közönség az egylettől távol tartja magát s a tagok különemű elemekből állván, egy nagy része a dalestélyeket nem is látogatja. A dalárok közül a régiebb tagok, kik az egylet lelkét képezték, elmaradtak, vagy ha ma még tagjai az egyletnek, oly közönnyel viseltetnek a dolog iránt, hogy csak elszórva jelentkeznek az esti gyakorlatoknál, mi által ezen gyakorlatok csakis a legnagyobb megerőltetés mellett tarthatók meg s részvét hiányában csak rövidke dalok kerülhetnek betanulásra.

Eltekintve attól, hogy az egylet ily zilált viszonyok között anyagi zavaroknak van kitéve, a főczél: a magasabb zenének ápolása, lehetetlenné válik s ennek természetes következménye az, hogy ugy az egylet pártoló, mint működő tagja elkedvetlenítve fordul el s távozik az egylettől, s ma már csak nagyobb részt oly tagokat számíthat az egylet, kik nem zeneművészeti czélból, hanem egyszerűen táncz végett maradtak meg, vagy kik még a jó időkből megmaradt emlékek után tagdíj-járulékkal az egyletet segíyezni óhajtják, maguk azonban élvezet hiányában az estélyeket nem látogatják.

Egy nagy hiány az egyletben még az is, hogy a régi tagok elmaradása ujonnan belépők hiányában nem pótolható s így egyes főhangok, mint p. o. az első tenor csaknem

egészen hiányzik, mely körülmény már magában véve is az egyletnek fennállását lehetetlenné teszi.

Nem kétkedünk egy pillanatig sem abban, hogy a jelenlegi viszonyok tovább nem tarthatók, de megis vagyunk győződve arról, hogy az egylet működését jövőben más alapra állítva, az ép oly magas polczra fog emelkedni és ugyanoly közkedveltségűvé fog válni, mint ez akkor volt, midőn még aranykorát élte. *)

*) A tisztelt cikkíró reménye ma már a jeltett és még fennforgó másnemű körülményeknél fogva inkább csak meleg érdekeltiségről tanuskodó óhajtsanak mondható, de teljesülésre alig számíthat. A dalárda ugy, mint egyáltalán az ily társas egyesületek az utolsó évek alatt mind inkább vesztenek jelentőségükben, oszlik, bomlik egyik is, másik is; ennek mélyebbre ható okai vannak, s mi nem fogunk késni az okokat egy általánosságban kimutatni, mint részleteiben jelezni.

Pécsi színház.

Szerdán, 1882. január 18-án adatik:

Amerikai párbaj.

Legujabb eredeti színmű. Irta Balázs Sándor.

Kezdeté 7 órakor.

Laptulajdonos Ramazetter Károly.

Felelős szerkesztő Bolgár Kálmán.

Nyilttör.

Minden ágyba illő
szabadalmazott farugany-derekaljak.

Szerkezetök és anyaguk elpusztíthatlan tartósságot biztosít.

Könnyű szétszedhetőségük igen előnyös a szállításhoz s egyszersmind biztosíték mindenemű férgék ellen.

8 frt 50 kr. jutányos árért kaphatók

Hoffmann Károlynál

Pécsett, ó-posta-utca 22. szám alatt.

Rendeléséknél csupán az ágy belvilágosságára jelző centiméterben, vagy bécsi hüvely-mértékben.

Nékülözhetetlen

minden háztartásnál, egy jó minőségű varrógép, mely nálam gyári áron, s

nagy választékban

kapható!

Csekély előleg lefizetése mellett. 5 frtos havi részletekre 5 évi jótállás mellett kapható Hove, Singer, Wheeler & Wilson, Anger, Theilor, Cylinder stb.

Ugyszintén egyes géprések külön is, gyáriáron kaphatók.

Javítások elfogadhatatlanok.

Vidéki megrendeléséknél csomagolás nem számítatik.

Obetzko K.

Első pécsi varrógép-kereskedésében Király (fő-utca) városházépületben.

A farsang alkalmával.

Van szerencsém ajánlani mindennemű legujabb divatu

Báli szöveteket,

u. m. különféle legujabb mintájú szatiliszt, szatin, cachmir és tarlatánszövetek; — továbbá mindennemű

Selyem-szöveteket,

u. m.: Failt, nobleszt és atlaszt tetszés szerinti színben — meglepőleg olcsó árakon. Végre nagy választék sima és himzet férfi-ingekből és elegáns báli nyakendőkől.

Mély tisztelettel

Strausz Zsigmond,

divatkereskedő

Pécsett, Széchenyi-tér 3. a városház mellett.